

da en Selvfølge, at Regjeringen ikke bør indføre saadanne Love i Lovtidenden paa Tid, hvor Communicationen mellem de forskjellige Landsdele er afbrudt. Under ordinaire Forhold, naar ikke særlige Vanskeligheder ere tilstede for Communicationen, vil et saadant Blad som Lovtidenden være — jeg tør vel sige — ikke over 4 Dage om at komme til noget Sted i Riget, og jeg tror altsaa, at den her fastsatte Frist under ordinaire Forhold maa ansees for fuldkommen tilstrækkelig. Under extraordinære Forhold bør der, som sagt, træffes andre Forholdsregler, og navnlig bør ikke uden Nødvendighed under saadanne Forhold Love indrykkes i Lovtidenden, men man bør da udsætte Publicationen, indtil Communicationen igjen bliver regelmæssig. At udsætte Fristen af Hensyn til, at man vilde afvente den Tid, da hele Befolkningen kunde antages igjennem Bladene at have gjort sig bekendt med vedkommende Lov, tror jeg dog ikke vilde være rigtigt, saa maatte der vistnok gives Fristen en aldeles uforholdsmæssig Udstrækning. Jeg skal altsaa fraraade at foretage Ændringer i Lovforslaget med Hensyn til Bestemmelsen, som er givet om den Frist, efter hvilken Lovene skal træde i Kraft fra den Tid af, da den er bleven indført i Lovtidenden.

Th. Nielsen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre. Det har selvfølgelig aldrig været min Mening, at Regjeringen directe skulde kunne udøve nogen Indflydelse paa, hvad der kom til at staae i Stiftstidenderne, ligesaa lidt som jeg har sigtet til noget bestemt Blad i saa Henseende. Jeg har ganske ladet det ude af Betragtning, da jeg talte om, at Anden i Bladene var mere eller mindre sund; jeg har kun ganske i Almindelighed sagt, at jeg troede, at der var Blade, som kun kunde bestaae, saalænge Privilegierne eksisterede. Imidlertid har jeg hørt den ærede Justitsminister fremhæve, at han vel ikke var tilbøjelig til at gaae ind paa Forandringer i Lovforslaget i dette Punkt, men dog muligviis vilde kunne gaae ind paa, naar Privilegierne døde, da at sætte Rettighederne til Auction, og det var allerede meget godt, om vi kunde faae et

Lovforslag i saa Henseende. Forresten er det ikke alene retslige Bekjendtgjørelser, som det har været under Omtale skulde optages i den nye Tidende, men det er ogsaa Bekjendtgjørelser fra Foreninger, og jeg nævnedes særligt Brugsforeninger, og jeg tør da antage, at denne Tidende vil blive læst af flere af de Paagjældende, end Stiftstidenden vil blive det. Endelig udtalte den ærede Folkethingsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) med Hensyn til Præsterne, at han netop troede, at det var meget heldigt, at Lovene kom til saa Manges Kundskab som muligt, og at de særligt kom til Præsternes Kundskab, fordi Befolkningen derigjennem kunde faae Noget at vide. Om der nu skal gives et bestemt Paabud derom, eller ikke, ja, med Hensyn dertil veed jeg ikke, hvad den ærede Folkethingsmand mener eller ikke mener, men jeg tror, at skulde vi sørge for at faae Lovene bragte til de Paagjældendes Kundskab, saa kan man ikke let vælge nogen Ringere end Præsterne; thi det vil ikke let falde en Præst ind i Ny og Næ at tale ret ofte med sine Sognemænd om den verdslige Lovgivning; ja man kan jo træffe paa enkelte politiske og juridiske Præster, men i Reglen gaaer deres Luftkreds, deres Atmosfære, om jeg saa maa sige, i en heelt anden Retning. Skulde det derfor være af Hensyn til at faae Lovene bragte til Befolkningens Kundskab, tror jeg rigtignok, at man hellere maatte vælge at give et aparte Exemplar af Tidenden til Sognet, og det kunde da ligge paa et Sted, hvor det kunde komme til Almeenhedens Kundskab. Jeg kan da heller ikke tænke mig, at det skulde være den ærede Folkethingsmands Mening, at det skulde gøres Præsterne til Pligt at ublaane deres Exemplar; thi saa vilde det jo blive ubrugeligt for Archivsamlingen, da man ikke kan vente, at de ublaante Exemplarer skulde komme tilbage igjen i den bedste Orden. De Grunde, der ere anførte for, at ogsaa Præsterne skulde have et Exemplar, vare, forekommer det mig, derfor noget vage. Forresten har jeg ikke bragt det ind i Retning af Forespørgsel, hvorvidt Præsterne skulde have Exemplarer; nei, jeg har tværtimod sagt, at jeg fandt, at man burde forandre § 7